

[Socialministeren]

vel nødsaget til at komme med en korrektion til hr. Tinning. Han kom også med nogle ting i går, som egentlig havde fortjent en korrektion. Det er spørgsmålet om, hvad der i øvrigt bliver gjort på børneområdet i forbindelse med institutionerne. Jeg synes, det var klogt af hr. Tinning, hvis han ville afvente det forslag til ændring af bistandsloven, som bliver fremsat inden for 1-2 uger. Jeg har godt set nogle avisskriverier. Der er jo ikke grænser for, hvilke myter der danner sig om, hvilke uhyggelige nedskæringer der kunne blive tale om, bl.a. på daginstitutionsområdet i forbindelse med forøgelse af forældrebetalingen.

For bare at bryde med én af myterne vil jeg gerne fastslå her fra folketingets talerstol, at det forslag, der vil komme om, at kommunerne gradvis skal afvikle tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen, vil blive fuldt inddækket af en forøgelse af beløbet til at forbedre fripladsgrænserne. Der vil altså ikke blive nogen besparelser det første år på det område. Det, man sparer på det, vil blive givet i form af forbedring af fripladsgrænserne. Det falder naturligvis på en anden måde end det system, vi har i dag, men det falder jo netop til fordel for de svageste stillede. Det vil jeg gerne have sagt ved denne lejlighed, for at denne myte ikke skal leve længere end højst nødvendigt.

Jeg er enig med fru Aase Olesen i, at ungdomsydelsen egentlig er et besynderligt instrument. Det tror jeg at alle har været enige om fra den dag, hvor dette forslag gik igennem folketinget. Det var vel nok heller ikke særlig gennemtænkt på det tidspunkt af de partier, der dengang gennemførte det. Det har vi jo set før, det er jo ikke bare i dag, at vi står med nogle forslag, der er under et vist tidspres. Det er et besynderligt instrument, og jeg er enig med fru Aase Olesen – sådan opfattede jeg det, det har ikke bare noget at gøre med de 16-17-årige, det har også noget at gøre med de 18-20-årige – i, at vi har et behov for at få set på hele støtteområdet for de aldersgrupper, og det er, som det blev nævnt i statsministerens åbningstale, et projekt, som regeringen arbejder meget intenst med på nuværende tidspunkt.

Jeg kan også godt garantere for, at dette at forsøge at harmonisere ydelserne for de 18-20-årige er så komplekst, at det er – jeg vil ikke sige, at det er umuligt, for det er det jo

aldrig – meget vanskeligt at finde en løsning, som er retfærdig, men det er det, der er regeringens mål på dette område.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg tror nok, det er lidt overdrevet, hvis alene VS eller måske oven i købet undertegnede skal have ansvaret for, hvad der spreder sig af myter omkring regeringens politik på daginstitutionsområdet. Jeg tror også, det er ret nemt at fastlægge hovedansvaret, nemlig hos regeringen.

Det er klart, at de myter, som socialministeren kalder det, udspringer af dette grønne hæfte, vi alle sammen fik udleveret, hvor man jo kan læse vedrørende brugerbetaling og daginstitutioner, at der skal spares 170 mill. kr. i 1983 og 245 mill. kr. i 1984, og det er ikke til at se af det umiddelbart, hvad der er fritidshjem, og hvad der er det ene og det andet.

Jeg synes, det er fint, hvis fripladsgrænserne bliver hævet, men jeg synes ikke, det er fint, hvis det er sådan, at hævingen af fripladsgrænserne skal betales ved, at kommunerne fjerner deres tilskud. De fripladsgrænser har skullet hæves i mange år. Den tidligere regering snakkede også om det, og den forrige socialminister snakkede også om det, men nåede det altså ikke. Det er da udmærket at få hævet grænserne, men vi kan ikke umiddelbart se, hvorfor det skal ordnes på den måde, at kommunernes tilskud bliver fjernet. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at når vi snakker daginstitutionsområdet, så er der jo også alt det dér med, at nu skal vi have lavet, jeg tror, det hedder noget i stil med »nye, alternative pasningsordninger«. Det er efter vores mening en forringelse på daginstitutionsområdet, men det hører altså også med. Det skal være for at imødegå ventelisterne, og så har vi skolepasningsordningerne oveni.

Det er altså ikke VS, der spreder myter om, at også på daginstitutionsområdet er det sådan, at regeringens politik handler om at skære ned, handler om at føre asocial politik. Jeg synes, det er fint, det med fripladsgrænserne, og det hilser jeg da velkommen, men bortset fra det er det altså stadig væk sådan, at der er en række andre områder, hvor man vil føre en politik, vi ville kalde asocial.